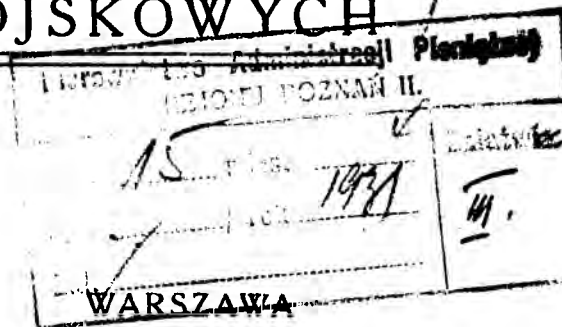

Nr 10

Rok XIV

Warszawa

dnia 11 kwietnia
1931 r.

DZIENNIK ROZKAZÓW

T R E Ś Ć:

II. Rozkazy ministra spraw wojskowych:

118. Odznaki pamiątkowe Szkoły Podoficerów Zawodowych Piechoty i 5 bataljonu telegraficznego — wzory i regulaminy.
119. Parafje wojskowe — utworzenie nowych i zmiana granic.
120. Kontrola osób, których nie należy przyjmować do państwowej służby cywilnej.
121. Skoordynowanie akcji finansowej w zakresie emigracji.
122. Postępowanie z przepisami unieważnionemi. P. S. 1—20. Zmiana.
123. Szpitale sezonowe w Ciechocinku, Inowrocławiu, Busku i Druskienikach, oraz leczenie

osób wojskowych i ich rodzin w zakładach leczniczych w Krynicy i Truskawcu.

124. Sanatorium wojskowe w Parnawie (Estonja)—przyznanie miejsc oficerom W. P. i ich rodzinom na warunkach ulgowych.
125. Kwatery dostarczone przez zarządy gminne, zajmowane przez rodziny osób wojskowych przeniesionych — przekazywanie należności. Sprostowanie.

Dział gospodarczy.

126. 10%-owy dodatek do państwowego podatku dochodowego.
127. Dodatki służbowe — uzupełnienie rozkazu.

Obwieszczenia:

1. Poszukiwania.
2. Ankieta w sprawie wojskowej prasy ulotnej i okopowej.
3. Unieważnienie bloku dowodów wpłaty.
4. Akta zlikwidowanych wojskowych więzień karnych w Grudziądzu, Wiśniczu i Stanisławowie.

II. ROZKAZY MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH.

118.

Odnaki pamiątkowe Szkoły Podoficerów Zawodowych Piechoty i 5 bataljonu telegraficznego — wzory i regulaminy.

Zatwierdzam wzory i regulaminy odznak pamiątkowych:

Szkoły Podoficerów Zawodowych Piechoty (G. M. 2426 I), oraz

5 bataljonu telegraficznego, odpowiednio zmienne, w związku z przemianowaniem 5 samodzielnego bataljonu łączności; jednocześnie unieważniam rozkaz L. 15660/29 G. M. I (Dz. Rozk. Nr 32/29 poz. 313) (G. M. 2728 I).

B. Og. Org. 1118 Org.

119.

Parafje wojskowe — utworzenie nowych i zmiana granic.

W myśl § 8 statutu duszpasterstwa wojskowego (Dz. U. R. P. Nr 124 poz. 714 z 22 grudnia 1926):

- 1) znoszę rzymsko-katolickie parafje wojskowe w Wilejce i Królewskiej Hucie;
- 2) tworzę rzymsko-katolickie parafje wojskowe w Cieszyńcu, Sanoku i Osowcu;
- 3) tworzę grecko-katolicką parafję wojskową w Jarosławiu;
- 4) nadaję przywilej parafjalny duszpasterstwu grecko-katolickim w Przemyśle i Stanisławowie;
- 5) wprowadzam w podziale terytorjalnym parafij wojskowych (Dz. Rozk. Nr 4/28 poz. 36) poprawki, jak niżej:

I Rzymsko-katolickie parafje wojskowe.

Nr	Nazwa parafji	Siedziba proboszcza wojskowego	O b e j m u j e
n a t e r e n i e O. K. Nr III			
2	św. Ignacego Lojoli	Wilno	m. Wilno, powiaty: brasławski, dzisieński, postawski, święciański bez Podbrodzia i wileńsko-trocki bez Nowowilejki,
3	św. Stanisława Kostki	Nowo-Wilejka	garnizon Nowo-Wilejka i Podbrodzie,
5	s k r e ś l i ć		
6	św. Franciszka z Assyżu	Mołodeczno	powiaty: mołodecki, oszmiański, wilejski i wołyński,
8	św. Stanisława Biskupa	Białystok	powiaty: białostocki i wysokomazowiecki,
10	N. P. M. Ostrobramskiej	Osowiec	powiat szczuczynski;
n a t e r e n i e O. K. Nr V			
5	N. P. M. Ludzimierskiej	Biała-Bielsko	powiaty: bialski, bielski, makowski, wadowicki, oświęcimski, żywiecki,
6	św. Kazimierza	Katowice	powiaty: katowicki, garnizon Katowice i Królewska Huta, powiaty: będziński, zawierciański, chrzanowski bez Krzeszowic),

Nr	Nazwa parafji	Siedziba proboszcza wojskowego	O b e j m u j e
7	s k r e ś l i ć		
9	bt. Andrzeja Boboli	Cieszyn	powiaty: cieszyński, pszczyński, rybnicki, świętochłowicki;
n a t e r e n i e O. K. Nr VIII			
2	św. Jerzego	Bydgoszcz	garnizon Bydgoszcz, powiaty: bydgoski, chodzieski, sępoleński, szubiński, wyrzyski, żniński,
7	N. P. M. Królowej Polski	Gdynia	powiaty: morski i w. m. Gdańsk,
8	św. Piotra Apostoła	Starogard	powiaty: gniewski, kartuski, kościerzyński, starogardzki, tczewski;
n a t e r e n i e O. K. Nr X			
1	Serca Pana Jezusa	Przemyśl	powiaty: dobromilski, gródecki, jaworowski, mościcki, przemyski, lubaczewski,
4	Chrystusa Króla	Sanok	powiaty: brzozowski, drohobycki, krośnieński, liski, rudecki, samborski, sanocki, turczański, starosamborski.
II Grecko-katolickie parafje wojskowe.			
3	św. Mikołaja B.	Lwów	O. K. Nr II, IX i z O. K. Nr VI powiaty niewyliczone w grecko-katolickiej parafji wojskowej w Stanisławowie,
6	Niepokalanego Poczęcia N.P.M.	Stanisławów	województwo stanisławowskie,
7	św. Michała Archanioła	Przemyśl	powiaty z terenu O. K. Nr X niewyliczone w grecko-katolickiej parafji wojskowej w Jarosławiu,
8	św. Cyryla i Metodego	Jarosław	powiaty: iłżecki, jarosławski, jędrzejowski, kielecki, kolbuszowski, lubaczewski, łańcucki, niżański, pińczowski, przeworski, opatowski, rzeszowski, sandomierski, stopnicki, strzyżowski, tarnobrzski.

120.

B. Pers. 4952 II.

Kontrola osób, których nie należy przyjmować do państwowej służby cywilnej.

Zdarza się, że pracownicy cywilni, zwolnieni za nadużycia służbowe z jednej instytucji, są przyjmowani, jako płatni z kredytów rzeczowych, przez inne instytucje, które o fakcie zwolnienia nie wiedziały.

Biuro Personalne, Kierownictwo Marynarki Wojennej i D. O. K. I — X otrzymują z Prezydium Rady Ministrów wykazy osób, których nie należy przyjmować do służby w instytucjach państwowych, lecz ilość egzemplarzy tych wykazów jest ograniczona i wszystkie instytucje otrzymać ich nie mogą.

Wobec tego zarządzam:

1) Szefowie (dowódcy, kierownicy, komendanci) przed przyjęciem pracownika kontraktowego, mają-

cego pobierać wynagrodzenie z własnych kredytów rzeczowych danej instytucji, każdorazowo sprawdzą w Biurze Personalnym, Kierownictwie Marynarki Wojennej lub D. O. K. I — X (według przynależności instytucji) czy nazwisko kandydata nie jest umieszczone na wyżej wymienionych wykazach.

2) O każdym wydaleniu pracownika, opłacanego z kredytów rzeczowych, czy też o samowolnym opuszczeniu przez niego służby, należy meldować wprost do Biura Personalnego, podając nazwisko i imię, charakter służbowy, imiona rodziców, rok urodzenia i powód wydalenia, a to w celu umieszczenia na liście osób, których nie należy przyjmować do służby w instytucjach państwowych.

121.

B. Og. Adm. 1740 Og.

Skoordynowanie akcji finansowej w zakresie emigracji.

Instytucje opieki nad emigrantami, lub nawet osoby prywatne, biorące udział w tej opiece, zwracają się niekiedy o pomoc pieniężną lub w naturze bezpośrednio do instytucji i przedsiębiorstw państwowych, pomijając właściwą w tych sprawach instancję — Urząd Emigracyjny.

Rezultatem tego rodzaju wypadków jest niewspółmiernie wysokie wydatkowanie sum publicznych w stosunku do celów i ich wagi, podczas gdy ważniejsze odcinki społeczno-kulturalnej opieki nad emigrantami — są częstokroć zaniedbane.

Ponieważ podobny stan rzeczy może mieć miejsce również w instytucjach wojskowych, w szczególności zaś w skomercjalizowanych przedsiębiorstwach wojskowych, przeto, stosownie do inicjatywy ministra pracy i opieki społecznej, zmierzającej do uniknięcia niepożądanych rezultatów nieskoordynowanej akcji opieki nad emigrantami — zarządzam:

- 1) wszelkiego rodzaju interwencje, prośby i podania instytucji opiekuńczych nad emigrantami, lub występujących z tego tytułu osób prywatnych — należy kierować do szefa Biura Ogólnoadministracyjnego, który w wypadkach zasługujących na poparcie będzie mi przedstawiał wnioski, co do wysokości i sposobu możliwej pomocy. W szczególności przedsiębiorstwa skomercjalizowane winny w tych wypadkach dołączać oświadczenie, czy mają zamiar i możliwość udzielenia pewnej pomocy;
- 2) o wszystkich tego rodzaju interwencjach, prośbach i podaniach, oraz o ustosunkowaniu się M. S. Wojsk. do nich — szef Biura Ogólnoadministracyjnego będzie zawiadamiał bezpośrednio Urząd Emigracyjny;
- 3) ewentualne świadczenia na rzecz instytucji opiekuńczych nad emigrantami będą mogły być

udzielane wyłącznie w myśl opinii komisji międzyministerjalnej przy Urzędzie Emigracyjnym;

- 4) przedstawiciela M. S. Wojsk. na posiedzenie komisji międzyministerjalnej przy Urzędzie Emigracyjnym, na którym to posiedzeniu będzie rozpatrywana sprawa udzielenia pomocy, zadeklarowanej przez M. S. Wojsk. — wyznaczy każdorazowo szef Biura Ogólnoadministracyjnego.

122.

B. Og. Adm. 2151 P. S.

Postępowanie z przepisami unieważnionymi. P. S. 1 — 20. Zmiana.

W P. S. 1 — 20 z dnia 25 sierpnia 1927 r. polecam dopisać po § 15 następujące postanowienia, jako § 15-a:

„15-a. Postępowanie z przepisami unieważnionymi.

W razie unieważnienia przepisu służbowego należy po jednym egzemplarzu unieważnionego P. S. przechować w bibliotece lub w registraturze jednostki administracyjnej, względnie w registraturze władzy lub formacji wojskowej, resztę zaś egzemplarzy wolno zniszczyć przez spalenie.

Organ M. S. Wojsk., który dany przepis służbowy wydał, utrzymuje zapas w ilości nieprzekraczającej 10 egzemplarzy”.

123.

Dep. Zdr. 4185 II.

Szpitaly sezonowe w Ciechocinku, Inowrocławiu, Busku i Druskienikach, oraz leczenie osób wojskowych i ich rodzin w zakładach leczniczych w Krynicy i Truskawcu.

W roku bieżącym zostają uruchomione następujące wojskowe szpitale sezonowe:

1. Wojskowy Szpital Sezonowy w Ciechocinku, jako filja 8 Szpitala Okręgowego;
2. Wojskowy Szpital Sezonowy w Inowrocławiu, jako filja 8 Szpitala Okręgowego;
3. Wojskowy Szpital Sezonowy w Busku, jako filja 10 Szpitala Okręgowego.

I. P o d z i a ł s e z o n ó w.

- a) I sezon od dnia 15 maja do dnia 13 czerwca;
- b) II sezon od dnia 15 czerwca do dnia 13 lipca;
- c) III sezon od dnia 15 lipca do dnia 13 sierpnia;
- d) IV sezon od dnia 15 sierpnia do dnia 13 września.

W wypadku nadmiernej liczby zgłoszeń o leczenie, o ile tylko warunki atmosferyczne pozwolą, będzie uruchomiony dodatkowy V sezon w Ciechocinku od dnia 15 września do dnia 13 października.

II. Przepisy ogólne.

1. Do wojskowych szpitali sezonowych przyjmuje się:

- a) wojskowych zawodowych w stanie czynnym i w stanie nieczynnym, o ile wojskowy zawodowy w czasie trwania tego stanu pobiera uposażenie;
- b) członków rodzin osób wymienionych pod a), na które wojskowemu zawodowemu przysługuje prawo pobierania dodatku ekonomicznego;
- c) wojskowych zawodowych, którzy przeszli w stan spoczynku z prawem do zaopatrzenia emerytalnego i którzy w myśl ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 272) z tytułu zajmowanego obecnie stanowiska nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Kasach Chorych i t. p. instytucjach;
- d) weteranów.

2. Miejsca w wojskowych szpitalach sezonowych przyznaje Departament Zdrowia (lub szef sanitarny O. K., na którego terenie leży dany szpital sezonowy — o ile chodzi o podoficerów) na wniosek szpitala, w którym leczy się chory lub na własną prośbę zainteresowanego oficera (podoficera).

Wnioski szpitalne i podania o przyznanie miejsca dla oficerów, ich rodzin, weteranów oraz dla rodzin podoficerów należy kierować drogą służbową do Departamentu Zdrowia.

Wnioski szpitalne i podania o przyznanie miejsca podoficerom (ale nie ich rodzinom) należy kierować drogą służbową przez szefa sanitarnego własnego O. K. do szefa sanitarnego O. K., na którego terenie leży szpital sezonowy.

3. Podania osób, nieleczących się uprzednio w szpitalu, należy zaopatrzyć w orzeczenie lekarskie przychodni właściwego szpitala okręgowego lub szpitala Centrum Wyszkożenia Sanitarnego z podaniem rozpoznania i wskazań do leczenia w danym uzdrowisku oraz, o ile chodzi o leczenie członka rodziny, powinno również być dołączone zaświadczenie płatnika o pobieraniu przez oficera na danego członka rodziny dodatku ekonomicznego.

Podania, dotyczące rodzin wojskowych, powinny być składane przez oficera, względnie podoficera (głowę rodziny).

4. Urlop na czas przyznania miejsca w wojskowym szpitalu sezonowym jest zwykłym urlopem wypoczynkowym i należy o niego się starać u właściwych władz przełożonych.

5. W zasadzie miejsca przyznaje się na jeden sezon. W wyjątkowych wypadkach pobyt w szpitalu może być przedłużony przez Departament Zdrowia

(ewentualnie szefa sanitarnego O. K., na którego terenie leży dany szpital sezonowy — o ile chodzi o podoficera) na podstawie wniosku ordynatora, potwierdzonego przez komendanta wojskowego szpitala sezonowego i zaaprobowanego przez szefa san. O. K., w którym znajduje się dany szpital sezonowy.

O przedłużeniu kuracji komendant szpitala sezonowego powinien w każdym poszczególnym wypadku zawiadomić władze przełożone chorego względnie szpital, który chorego skierował.

6. Komendanci szpitali sezonowych są obowiązani przysyłać do Departamentu Zdrowia raport telegraficzny o stanie łóżek (liczba zajętych i wolnych) osobno na oddziałach oficerskich, podoficerskich, dla rodzin jednych i drugich.

7. Wszelkie osobiste zabiegi, jakoteż prośby pisemne, czy telegraficzne nie będą uwzględniane, jako przedłużające i utrudniające postępowanie w przyznawaniu miejsc i przeczące zasadom sprawiedliwości i słuszności.

8. Miejsca w wojskowych szpitalach sezonowych są przeznaczone wyłącznie dla istotnie chorych, potrzebujących leczenia, i w żadnym razie szpitale te nie są równoznaczne z domami wypoczynkowymi i nie mogą być traktowane jako lotniska dla osób chcących wypocząć, a leczenia specjalnego niepotrzebujących.

9. Komendanci szpitali sezonowych są obowiązani meldować do Departamentu Zdrowia o każdym wypadku zakwalifikowania do leczenia kąpielowego bez odpowiednich wskazań.

10. Wysokość opłaty za wyżywienie i mieszkanie w wojskowym szpitalu sezonowym odpowiada równoważnikowi żywnościowemu, ustalonemu dla danego wojskowego szpitala sezonowego.

Za zabiegi lecznicze, stosowane poza szpitalem wojskowym w zakładach leczniczych państwowych, samorządowych lub prywatnych, z przepisu ordynatora wojskowego szpitala sezonowego, połowę kosztów (zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów o państwowej pomocy lekarskiej dla wojskowych zaw., ich rodzin oraz emerytów—Dz. U. R. P. Nr 7/31 poz. 32 § 8) pokrywa chory, drugą połowę opłaca komendant wojskowego szpitala sezonowego z kredytów, przyznanych mu na ten cel przez Departament Zdrowia.

III. Wskazania i przeciwwskazania lekarskie.

1. Wskazania: wszelkie postacie gośca przewlekłego, gruźlica układu chłonnego i kostnego znacznego stopnia, dna, następstwa po przebytych zapaleniach kości, stawów, ranach postrzałowych, złamaniach, oraz choroby kobiece o charakterze przewlekłym (zapalenie przymacicza, jajników, jajowodów, pozostałości po wysiękach i t. p.).

2. Przeciwwskazania: wszelkie postacie czynnej gruźlicy płuc i gruczołów śródpiersia, choroby za-

każne, choroby weneryczne w okresie zaraźliwym, ciężkie schorzenia mięśnia sercowego i układu naczyń krwionośnych, cierpienia nerek, wszelkie postacie hysterji i neurastenji.

Ponadto szef san. O. K. III uruchomi we własnym zakresie wojskowy szpital sezonowy w Druskienikach, jako filję 3 Szpitala Okręgowego w Grodnie. Wszelkie sprawy, związane z leczeniem w tym zdrojowisku będzie prowadził szef sanitarny O. K. Nr III. Za wyżywienie i mieszkanie w tym szpitalu pokrywają chorzy koszty w wysokości równoważnika żywnościowego, ustalonego dla tego szpitala; za zabiegi lecznicze, stosowane poza szpitalem, pokrywa chory połowę kosztów, drugą połowę komendant szpitala (patrz rozporządzenie Rady Ministrów o państwowej pomocy lekarskiej dla wojskowych zaw., ich rodzin oraz emerytów — Dz. U. R. P. Nr 7/31 poz. 32 § 8).

Poza przyznawaniem miejsc w wyżej wymienionych wojskowych szpitalach sezonowych, Departament Zdrowia w wyjątkowych razach zgadza się na przyznanie zwrotu połowy kosztów za zabiegi, stosowane w zakładach leczniczych w Krynicy i w Truskawcu.

Podania o leczenie w Krynicy należy składać do szefa sanitarnego O. K. Nr V, o leczenie w Truskawcu — do szefa san. O. K. Nr X.

Do podań o leczenie w tych zdrojowiskach należy dołączyć takie same załączniki jak do podań o leczenie w wojskowych szpitalach sezonowych (orzeczenie lekarskie i zaświadczenie płatnika o pobieraniu dodatku ekonomicznego na członka rodziny).

Podania o leczenie we wszystkich wymienionych zdrojowiskach, należy składać od dnia ogłoszenia niniejszego rozkazu.

124.

Dep. Zdr. 3977 II.

Sanatorium wojskowe w Parnawie (Estonja) — przyznanie miejsc oficerom W. P. i ich rodzinom na warunkach ulgowych.

Podaję do wiadomości, że wojskowe władze estońskie przyznały oficerom W. P. i ich rodzinom prawo do leczenia się na warunkach ulgowych w nadmorskim sanatorium wojskowym w Parnawie.

Sezon w tym uzdrowisku rozpoczyna się dnia 1 czerwca, kończy się 31 sierpnia. Skorzystać może z niego 6 osób licząc po 2 osoby na każdy okres czterytygodniowy, względnie 4 osoby licząc po 2 na każdy okres sześciotygodniowy.

Uzdrowisko Parnawa rozporządza kąpielami morskimi, błotnemi, gazowemi i t. p. — ponadto posiada ładną plażę dla osób, wymagających wypoczynku.

Wskazania: reumatyzm, artretyzm, ischias, nerwobóle, choroby układu krwionośnego, choroby kobiece, zapalenia i gruźlica stawów i kości.

Warunki: oficerowie korzystają z pomocy lekarskiej i kąpeli bezpłatnie — rodziny opłacają za

kąpiele połowę. Mieszkanie i przejazd kolejami estońskimi od granicy do uzdrowiska i zpowrotem bezpłatnie. Wyżywienie w jadalni sanatorium wojskowego za opłatą 1½ korony od osoby.

Oficerowie, pragnący korzystać z leczenia w wymienionym sanatorium, powinni składać podania do Departamentu Zdrowia od dnia ogłoszenia niniejszego rozkazu, nie później jednak, niż do dnia 1 maja 1931 r.

125.

Dep. Bud. 9647 I.

Kwatery dostarczone przez zarządy gminne, zajmowane przez rodziny osób wojsk. przeniesionych — przekazywanie należności.

O ile kwatery, dostarczone przez zarządy gminne, zostają zatrzymane przez rodziny osób wojskowych, przeniesionych z terenu jednego okręgu korpusu na teren innego dowództwa okręgu korpusu, to należności za te kwatery, potrącane wymienionym osobom z uposażenia, są obowiązani płatnicy wpłacać do kasy skarbowej na rachunek bieżący typu „B” swego kierownictwa administracji pieniężnej z podaniem tytułu wpłaty. Kwoty te kierownicy administracji pieniężnej są obowiązani przekazać do właściwej kasy skarbowej na wznowienie kredytów dz. 2/3/10 „czynsze za budynki” tego okręgowego organu budownictwa wojskowego, na którego terenie znajdują się zatrzymane kwatery. O dokonanej wpłacie zawiadamiają K. A. P. właściwe szefostwa budownictwa O. K.

Przykład: rodzina mjr. X z 36 p. p. w Warszawie zajmuje nadal kwaterę we Lwowie, dostarczoną mu uprzednio przez gminę tego miasta w czasie jego przydziału we Lwowie. Należności kwaterowe potrąca majorowi X płatnik 36 p. p. w Warszawie i wpłaca je do kasy skarbowej na rachunek bież. typu „B” K. A. P. w siedzibie D. O. K. Nr I. Kierownik administracji pieniężnej w siedzibie D. O. K. Nr I przekazuje te należności do kasy skarbowej we Lwowie na wznowienie kredytów dz. 2/3/10 „czynsze za budynki” O. K. Nr VI we Lwowie i powiadamia o dokonanej wpłacie szefa budownictwa O. K. Nr VI we Lwowie.

O. III Szt. Gł. 630 Wyższk.

Sprostowanie.

W Dzienniku Rozkazów Nr 4/31 poz. 45 „Warunki przyjęcia do Wyższej Szkoły Wojennej na kursy 1931/33, 1932/34 i następne” w ustępie III § 6a pkt 3 poprawić „ogłoszenie wyniku egzaminu przedwstępnego nastąpi około 1 czerwca 1931 r.” na: „ogłoszenie wyniku egzaminu przedwstępnego nastąpi około 1 lipca 1931 r.”.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

126.

Dep. Int. 8209 Up.

10%-wy dodatek do państwowego podatku dochodowego.

Podaję do wiadomości i wykonania treść rozporządzenia ministra skarbu z dnia 6 marca 1931 r., ogłoszonego w Dz. U. R. P. Nr 23/31 poz. 138, w sprawie poboru 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych:

„Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 82) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Począwszy od dnia 1 kwietnia 1931 r. pobierany będzie dodatek w wysokości 10% do uiszczanych podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jakoteż do wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin.

Dodatek ten nie będzie pobierany do podatku od lokali i placów niezabudowanych, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 98 poz. 570), opłat celnych jak również do dodatków samorządowych.

§ 2.

10%-wy dodatek będzie pobierany równocześnie z uiszczeniem wymienionych w ustępie pierwszym §-u 1 danin publicznych. Od dodatku tego nie będą obliczane kary za zwłokę, względnie odsetki za odroczenie.

§ 3.

Obliczanie i pobór 10%-owego dodatku należy do obowiązku tych organów, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.

§ 4.

10%-owy dodatek należy uiszczyć bez osobnego zawiadomienia ze strony władzy.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1931 r.”.

W związku z powyższym rozporządzeniem należy, począwszy od 1 kwietnia 1931 r. 10%-wy dodatek pobierać również przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym Dz. U. R. P. Nr 58/25 poz. 411).

Pobór tego dodatku w odniesieniu do podatku dochodowego od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę nie powinien nastęczać w praktyce żadnych trudności, gdyż cyfrowe obliczanie tego dodatku sprowadza się faktycznie tylko do podstawienia przecinka przed ostatnią cyfrą przypadającej kwoty podatku. Kwot dodatku poniżej 1 grosza nie bierze się pod uwagę (np.: 10% dodatek do kwoty podatku 2,57 zł wynosi: 25 gr).

Poza tem Ministerstwo Skarbu okólnikiem L. D. V 5234/1/31 wyjaśniło, że począwszy od dnia 1 kwietnia 1931 r. dodatek ten należy pobierać przy każdorazowej wpłacie (dobrowolnej lub przymusowej) z tytułu danin, określonych w ustępie pierwszym § 1 rozporządzenia ministra skarbu z dnia 6 marca 1931 r. bez względu na to, czy wpłaty te są uskutechniane na poczet bieżących należności, t. j. takich, których ustawowy termin płatności jeszcze nie upłynął, czy też na rzecz zaległych należności tych danin.

Ponieważ w myśl obowiązujących przepisów wspomniany dodatek nie był dotychczas pobierany przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, Ministerstwo Skarbu zaznacza, że powyższe wyjaśnienia mają również zastosowanie i do wymienionego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur, wynagrodzeń za najemną pracę, t. j. że od wszelkich wpłat tego podatku, dokonywanych od dnia 1 kwietnia 1931 r. począwszy, należy pobierać omawiany 10%-owy dodatek.

Z powyższego wynika, że od wszelkich podlegających opodatkowaniu dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych w ciągu miesiąca marca 1931 r., winien

być przypadający podatek wpłacony na rachunek właściwej kasy skarbowej jeszcze w miesiącu marcu, w przeciwnym bowiem razie, tj. w razie wpłacenia go po upływie tego miesiąca od wszelkich wpłat z tytułu tego podatku będzie pobrany 10%-owy dodatek.

Pobranie w tych wypadkach tego dodatku nie stoi na przeszkodzie postanowienia ustępu drugiego art. 112 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 58/25 poz. 411), zezwalające na wpłacenie przez pracodawcę potrąconych kwot podatku w terminie do dni 7-miu po dokonaniu potrącenia.

Jednocześnie zaznacza się, że okoliczność za jaki czas przypada wypłacone wynagrodzenie jest w danym wypadku bez znaczenia, a jedynie jest miarodajny dzień faktycznej wpłaty przypadającego od tego wynagrodzenia podatku do (na rachunek) właściwej kasy skarbowej.

127.

Dep. Int. 7826 Up.

Dodatki służbowe — uzupełnienie rozkazu.

Na zasadzie § II uchwały Rady Ministrów z dnia 5-go sierpnia 1926 r. (Dz. Rozk. Nr 21/26 poz. 225) zaszeregowuję następujące stanowiska do poszczególnych kategorii dodatków służbowych:

kategoria IV a.

dowódca broni pancernych

kategoria VI a.

zastępca d-cy broni pancernych.

W związku z powyższem, należy uzupełnić zaszeregowanie, ogłoszone w Dzienniku Rozkazów Nr 8/27 poz. 70.

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1931 r.

Minister spraw wojskowych
(—) J. Piłsudski,
Marszałek Polski.

A W I Z O.

Przy zamawianiu druków w Głównej Drukarni Wojskowej, Warszawa, Przejazd 10, należy podawać Grupy i Liczby porządkowe druków według „Cennika Głównej Drukarni Wojskowej”. Przy zamawianiu druków nieobjętych cennikiem należy przesłać równocześnie wzór zamawianego druku.

GŁÓWNA DRUKARNIA WOJSKOWA
WARSZAWA, PRZEJAZD 10.

OBWIESZCZENIA.

B. Pers. 4056 II.

1. Poszukiwania.

Powiatowe komendy uzupełnień, w których ewidencji znajduje się st. sierż. Kwiatkowski Antoni, zawiadomią o tem Wojskowy Sąd Okręgowy Nr IV w Łodzi z powołaniem się na K. O. 24/31. Bliższe dane ewidencyjne wymienionego są: Nr imiennej listy poborowej 2659 — rok 1920, L. Gł. Ks. Ewid. 144, urodzony 12 maja 1896 r. w Stodołach pow. Strzelno, przynależny tamże, syn Ignacego i Marjanny z Sulinowskich, wyznania rzym.-kat., obywatel polski, żonaty (imię żony: Matylda z domu Kurek, jedno dziecko), zawód — ślusarz, wykształcenie — 4 kl. szkoły realnej, ostatnie miejsce zamieszkania przed służbą wojskową m. Strzelno, ul. Stodólna Nr 10;

stan służby:

a) w armji niemieckiej — od 10.X.1912—23.XII.1918 r.

b) w armji polskiej — wstąpił 27.XII.1918 r. do baonu kujawskiego; 15.II.1919 r. do 3 komp. 8 p. Strz. Wlkp.; 3.VIII.1920 r. w szpitalu w Krakowie; 7.X.1920 r. do 3 komp. 62 pp. B. Zapas.; 20.X.1920 r. zdezerterował z B. Zapas. 62 pp.; są też dane, że w m-cu kwietniu 1921 r. służył w 27 pp. w Częstochowie, skąd zdezerterował dn. 14.VI.1921 r.

Meldunki negatywne nie obowiązują.

Z uwagi na areszt śledczy nad obwinionym sprawa b. pilna.

B. Pers. 3891 II.

Oddział, w którym pełni obecnie służbę st. sierż. Urbaniak Józef, b. legionista I Brygady, rodem z Przemyśla (w roku 1923 pełnił służbę w Zegrzu w wojskach technicznych), zamelduje do Biura Pers. M. S. Wojsk. o jego obecnym miejscu pobytu i przydziale z powołaniem się L. 3891/B.P. II 31.

W. B. H. 659.

2. Ankieta w sprawie wojskowej prasy ulotnej i okopowej.

Archiwum Wojskowe, będąc w posiadaniu najbogatszego zbioru (przeszło 200 pozycji) prasy

okopowej, jednodniówek i prasy ulotnej z czasu wielkiej wojny, postawiło sobie za zadanie:

1) dokompletowanie zbioru zapomocą wymiany podwójnych egzemplarzy, kupna i darów,

2) zebranie wspomnień, dotyczących składu redakcyj, warunków pracy, ilości wydanych numerów i t. p.

3) opracowanie bibliografji całej istniejącej, w Polsce prasy ulotnej.

W tym celu Archiwum Wojskowe zwraca się do wszystkich oddziałów i urzędów wojskowych o odpowiedź na następujące punkty:

I. Jakie pisma okopowe, ulotne (przez ulotne rozumie się prasę ukazującą się nietylko w formie wydawnictw dorywczych, lecz również w ciągłości w latach 1914—1922), jednodniówki z lat 1914—1922, wydawane przez wojsko, lub poświęcone sprawom wojska są znane?

II. Opis bibliograficzny tych pism (data, miejsce, skład redakcji i t. p.).

III. Charakterystyka ich treści.

IV. Ewentualne wiadomości o składzie redakcyj tych pism, o najważniejszych współpracownikach, ilustratorach, warunkach pracy redakcyjnej.

V. Ile egzemplarzy liczył nakład każdego numeru danego pisma?

VI. Ile numerów stanowiło komplet danego pisma?

VII. Jakie wspomnienia (osobiste, koleżeńskie, czy polityczne) są związane z danym pismem?

VIII. Kto ze znajomych posiada komplety tych pism?

IX. Czy posiadacze podwójnych egzemplarzy nie byłiby skłonni do wymiany tychże z Archiwum Wojskowym?

X. W jakich warunkach i w jaki sposób była prowadzona praca oświatowa i propagandowa na froncie?

Wykaz orientacyjny poszukiwanych pism:

Aspiryna, 1917, Nowy Sącz, Organ Szpitalników.
Brukiew, 1918, piśmiśło humorystyczne.

Czwartak, 1915, Lublin, pismo poświęcone 4 p. Leg. Pol.
Dekada, 1917, Piotrków, pismo żołnierza polskiego.
Drut, 1915, Piotrków.
Echo Jabłonkowskie, 1915, Kolonje wypoczynkowe.
Echo Milikowskie, 1915, Kolonje wypoczynkowe.
Jeniec Polak, 1919 Le Puy, Bulletin des P. G. Polonais.
Konferencja Pokojowa, 1916.
Kosaczówka, 1919, Kosaczów.
Legjonówka, 1914—1915.
Legunka, 1919, Lwów.
Lista strat Legjonu Polskiego, 1915.
Mina, 1916, Legjonowo.
Obijak, 1915—1920.
Odrąbiono, 1919, szkoła podoficerska.
Reluton, 1915—1919. Pismo 4 p. Leg. Pol.
Rycynus, 1915, Kraków.
Szrapnel, 1916, Łomża, Organ 1 pp.
Wśród walki, 1915/16, Związek studentów dla studentów żołnierzy.
Żołnierskie wywczasy, 1915, Kolonja wypoczynkowa w Piosku.
Wiarus Baonowy, 1915.
Wiarus, 1916/17 Helmstedt, pismo jenieckie.
Wici, 1914, Piotrków, pismo legionistów polskich.
Jak to na wojence, 1915, tygodnik okopowy.

Zuchowaty, 1916, Wieści z pozycji 2 p. strzelców I Brygady.
Żołnierz polski we Włoszech, 1919.
Żołnierz polski, 1918, Bobrujsk.

Dep. Int. 7818 B. R. II.

3. Unieważnienie bloku dowodów wpłaty.

Wobec tego, że z poszukiwanych Dziennikiem Rozkazów Nr 34/30 poz. 403 bloków dowodów wpłaty, zagubionych przez Skadnicę Mundurową w Warszawie, odnaleziony został tylko blok Serji „C” od Nr 89901 do Nr 90000, unieważniam w związku z tem dotychczas nieodnaleziony blok wzór 14 do J. A. — 1 cz. II Serji „G” od Nr 86901 do Nr 87000.

Dep. Sprawiedl. 2609 I.

4. Akta zlikwidowanych wojskowych więzień karnych w Grudziądzu, Wiśniczu i Stanisławowie.

W dniu 16 marca 1931 r. zostały przesłane do Centralnego Archiwum Wojskowego w Warszawie, przechowywane dotychczas w Prokuraturze przy Wojskowym Sądzie Okręgowym Nr VI we Lwowie, akta zlikwidowanych w swoim czasie wojskowych więzień karnych w Grudziądzu, Wiśniczu i Stanisławowie.